

Arrest

nr. 201 424 van 21 maart 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. LUYTENS
Lakenselaan 53
1090 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 3 juli 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 mei 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 31 januari 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 maart 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die *loco* advocaat L. LUYTENS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen op 9 april 2016 België is binnengekomen, diende op 19 april 2016 een asielaanvraag in.

1.2. Op 30 mei 2017 nam de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekend schrijven van 30 mei 2017 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

*"Asielaanvraag: 19/04/2016
Overdracht CGVS: 12/05/2016*

U werd gehoord op 30 maart 2017 van 09.00 uur tot 11.50 uur op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) bijgestaan door een tolk die het Somalisch machtig is. Uw advocaat, meester Linda Luytens, was vanaf 09.20 uur aanwezig.

A. Feitenrelaas

U verklaart de Somalische nationaliteit te bezitten en tot de Hawiye-clan te behoren. U bent het soennitische geloof aanhangig.

U bent geboren in Mogadishu en hebt heel uw leven in het district Wadajir gewoond. U begon in februari 2015 te werken voor A.Q., die een winkel had in de luchthaven van Mogadishu waar hij kleding, elektronica en vis verkocht. U ging voor hem bestellingen halen bij drie verschillende handelaars en bracht ze naar de poort van de luchthaven, waar A.Q. ze kwam ophalen. In juni 2015 kreeg u een dreigtelefoon van Al Shabaab (AS) toen u samen met A.Q. aan het werk was waarbij ze jullie opdroegen jullie job op te geven. Jullie namen de bedreigingen niet serieus en bleven verder werken. U besliste daarna te stoppen met uw hogere studies aan de Universiteit van Somalië, omdat er een student werd vermoord op de campus en u dacht dat het tegen u gericht was. U bleef evenwel werken voor A.Q.. Op 20 december 2015 werd A.Q. vermoord voor zijn huis. U werd hiervan op de hoogte gebracht door uw vrienden toen u dezelfde dag thuis aankwam. U werd hierna ook bang van Al Shabaab en ging naar het huis van uw oom, die lid was van de Constitutionele Commissie. U werd die nacht opnieuw telefonisch bedreigd door Al Shabaab. U werd hierna gebeld door uw vader die u opdroeg bij uw oom te blijven tot er een oplossing kon worden gezocht. U bleef nog drie maanden bij uw oom voordat u Mogadishu verliet en met de hulp van uw vader naar België kwam. U kwam aan in België op 9 april 2016 en u vroeg op 19 april 2016 asiel aan.

Bij terugkeer naar Somalië vreest u te worden gedood door Al Shabaab.

Ter staving van uw asielrelaas legt u de volgende documenten neer: een verzendingsbewijs, een bewijs van uw religieus huwelijk, een attest van het werk van uw vader als leerkracht, uw geboortecertificaat, een gedeeltelijke kopie van het paspoort van uw moeder en zes foto's.

B. Motivering

U ben er niet in geslaagd het CGVS ervan te overtuigen uit een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie uw land van herkomst te hebben verlaten, noch heeft u aannemelijk gemaakt een reëel risico te lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in art. 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Er kan immers geen geloof worden gehecht aan uw beweerde werk als boodschapper voor uw vriend A.Q. en de daaruit voortvloeiende problemen met Al Shabaab. Zo kan u niets vertellen over de handelaars bij wie u bestellingen moest ophalen.

Zo beweert u dat u vijftien tot twintig keer per maand bestelling moest ophalen bij drie handelaars: A., die een grote elektronicawinkel had in Bagare, M., die een elektronicawinkel had in Hamarwene, en een vishandelaar, ook in Hamarwene (CGVS, p. 9-10). Echter, wanneer u wordt gevraagd om meer te vertellen over A., moet u bizar genoeg zeggen dat u niets over hem weet. Ook over M. kan u niets vertellen (CGVS, p. 11). U weet bovendien niet eens hoe de vishandelaar, waar u ongeveer vijf keer per maand bestellingen ging afhalen, heette en u kan er verder niets over zeggen (CGVS, p. 9-10). Het is evenwel zeer bevreemdend dat u niets weet over de handelaars waar u per maand vijftien tot twintig keer langsging, mede gelet op het feit dat A.Q. u reeds aan de handelaars had voorgesteld (CGVS, p. 9).

Voorts moet worden opgemerkt dat u zeer bizarre uitspraken doet over de visbestellingen die u moest ophalen voor A.Q. in een viswinkel in de wijk Hamarwene. Zo heeft u er geen idee wat voor vis u leverde (CGVS, p. 10). Later in het gehoor beweert u bovendien dat u niet wist of het verse vis was of niet (CGVS, p. 11). Dit is zeer bizar, gelet op het feit dat er logischerwijs van kan worden uitgegaan dat er voorzorgsmaatregelen getroffen moesten worden als u verse vis transporteerde. Echter, wanneer u hiermee wordt geconfronteerd, komt u niet verder dan te zeggen dat u enkel leverde, dat de vis in een plastieken zakje zat en dat u ze niet moest koel houden (CGVS, p. 11-12). Deze verklaring kan echter allerminst overtuigen.

Bovendien vertoont uw kennis over het werk van A.Q. zeer opmerkelijke leemtes. Zo heeft u er geen idee van wanneer hij begon met zijn werk op de luchthaven.

U weet ook niet hoe lang hij het werk al deed. U weet evenmin hoe hij aan de job is geraakt (CGVS, p. 14). U kan ook niet zeggen voor wie A.Q. werkte (CGVS, p. 13). Het is evenwel bizar dat u zo weinig kan vertellen over het werk van A.Q., mede gelet op het feit dat u zelf al had verklaard dat u samen met hem was opgegroeid en hij u speciaal dit werk had toevertrouwd (CGVS, p. 9). Hiermee geconfronteerd, komt u niet verder dan te zeggen dat u het niet weet (CGVS, p. 14).

Daarnaast doet u inconsistente uitspraken over de duur van uw tewerkstelling. Zo beweert u tijdens uw gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken dat u in het begin van 2015 begon te werken voor A.Q. (Vragenlijst DVZ, vraag 5). Op het CGVS beweert u aanvankelijk dat u in februari 2014, ongeveer drie jaar voor uw gehoor op het CGVS, op de luchthaven begon te werken (CGVS, p. 7). Echter, later komt u hier plots op terug en beweert u dat u in februari 2015 voor A.Q. begon te werken (CGVS, p. 11).

Daarnaast zijn de door u aangehaalde problemen met Al Shabaab evenmin geloofwaardig. Zo beweert u dat u de bedreigingen van Al Shabaab niet serieus nam en daarom uw werk bleef voortzetten (CGVS, p. 16). Het is evenwel niet aannemelijk dat u de bedreigingen van Al Shabaab niet serieus zou nemen. Hiermee geconfronteerd, komt u niet verder dan te zeggen dat u ze niet serieus nam omdat u zelf de luchthaven niet binnenging. Deze verklaring weet echter allerminst te overtuigen. Wanneer u hiermee opnieuw wordt geconfronteerd, beweert u bizar genoeg dat Al Shabaab jullie niet had gebeld om jullie op te dragen jullie werk op te geven (CGVS, p. 17-18). Echter, u verklaarde dit wel degelijk (CGVS, p. 16). Hiermee geconfronteerd, past u opnieuw uw verklaringen aan en beweert u dat Al Shabaab jullie niet had verteld dat jullie zouden worden gedood, als jullie niet met jullie werk stopten (CGVS, p. 18). Echter, het houdt geen steek dat Al Shabaab jullie zouden bedreigen omwille van jullie job zonder daarmee te impliceren dat jullie zouden worden gedood als jullie weigerden. U beweerde bovendien zelf al dat Al Shabaab werknemers op de luchthaven had gedood (CGVS, p. 17). Hiermee geconfronteerd, houdt u vol dat jullie de bedreigingen van Al Shabaab niet zo hadden geïnterpreteerd (CGVS, p. 18). Dit kan echter allerminst overtuigen.

Ten slotte houdt het geen steek dat u besliste om te stoppen met uw studies aan de universiteit omdat u zich geïsoleerd voelde vanwege uw werk, maar wel besloot om verder te blijven werken voor A.Q., het werk waarvoor u reeds persoonlijk werd bedreigd (CGVS, p. 16 en 18). Hiermee geconfronteerd, komt u niet verder dan te zeggen dat u stopte met uw studies aan de universiteit omdat u "kwetsbaar" was, maar dat u naar uw werk ging in de auto. U moet echter onmiddellijk toegeven dat ze u daar ook konden doden (CGVS, p. 19).

De door u voorgelegde documenten zijn niet in staat de bovenstaande vaststellingen te wijzigen. Zo bevestigt het bewijs van uw religieus huwelijk enkel dat u getrouwd bent, hetgeen in deze beslissing niet meteen ter discussie staat. Het attest van het werk van uw vader bevestigt enkel zijn job. Ook uw geboortecertificaat bevestigt enkel dat u werd geboren in Mogadishu, wat in deze beslissing ook niet meteen ter discussie staat. De gedeeltelijke kopie van het paspoort van uw moeder bevestigt enkel haar identiteit, alsook de plaats van afgifte in Mogadishu. De zes foto's tonen enkel u alleen of met vrienden of familie op verschillende plaatsen in Mogadishu. Het verzendingsbewijs bevestigt enkel dat u post ontving vanuit Mogadishu.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen heeft u uw voorgehouden werk als boodschapper voor A.Q. en de daaruit voortvloeiende problemen met Al Shabaab geenszins aannemelijk weten te maken. Bijgevolg maakt u de door u aangehaalde vluchtmotieven niet aannemelijk, zodat u ter zake noch de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus zoals gedefinieerd in art. 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië werd "UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Southern and Central Somalia" van januari 2014 en "UNHCR position on returns to Southern and Central Somalia (Update I)" van mei 2016 in rekening genomen.

Zowel uit deze adviezen, als uit de COI Focus “Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu” van 6 september 2016 (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. De gewapende gevechten duren buiten Mogadishu en in de rurale gebieden die onder controle van al-Shabaab staan, voort. Gebieden onder controle van de Somalische Federale regering, waaronder Mogadishu, worden dan weer vaak getroffen door aanslagen en andere vormen van geweld. UNHCR geeft in haar meest recente advies aan dat er in 2014 en 2015 verschillende grootschalige aanvallen waren in Mogadishu waarbij burgers en civiele infrastructuur werden gevisieerd, waaronder hotels en overheidsgebouwen. Zoals verder wordt uiteengezet blijkt uit de COI Focus over de veiligheidssituatie in Mogadishu dat het geweld er inderdaad enerzijds de vorm aanneemt van complexe terreuraanslagen, die echter in hoofdzaak gericht zijn op hotels en restaurants populair bij overheidsfunctionarissen en op overheidsgebouwen of –instellingen, en anderzijds vaak de vorm aanneemt van doelgerichte moordaanslagen tegen personen verbonden met de overheid of met internationale instellingen. UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er eveneens op dat asielzoekers afkomstig uit “conflict-affected areas” nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd documenten wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden. Bovendien blijkt uit de adviezen van UNHCR en uit de door het CGVS gehanteerde informatie dat het geweldsniveau, de aard van het geweld en de impact van het geweld regionaal verschillend zijn. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in Mogadishu te worden beoordeeld.

Het CGVS erkent dat de veiligheidssituatie in Mogadishu complex, problematisch en ernstig is, doch benadrukt dat er diverse objectieve elementen in ogenschouw genomen moeten worden om het reële risico voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, waaronder het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld en de mate waarin burgers slachtoffer zijn van willekeurig dan wel doelgericht geweld, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie de aan het administratief dossier toegevoegde COI Focus “Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu” van 6 september 2016) blijkt dat de politieke en militaire situatie van Somalië drastisch gewijzigd is vanaf augustus 2011, wanneer de islamistische rebellen van al-Shabaab uit Mogadishu worden verdreven. In mei 2012 is hun volledige terugtrekking uit de hoofdstad een feit. Al-Shabaab blijft in Mogadishu evenwel in staat om regelmatig aanslagen uit te voeren. Ook conflicten van tribale of zakelijke aard leiden regelmatig tot gewelddadige incidenten. Het merendeel van het geweld dat in Mogadishu plaats vindt neemt enerzijds de vorm aan van complexe terreuraanslagen van al-Shabaab. Deze complexe aanslagen zijn in hoofdzaak gericht op hotels en restaurants die vaak politieke figuren, overheidsfunctionarissen en buitenlanders over de vloer krijgen, en op overheidsgebouwen of –instellingen. Anderzijds neemt het geweld in Mogadishu vaak de vorm aan van doelgerichte moordaanslagen tegen personen verbonden met de overheid of met internationale instellingen. Sommige aanslagen worden opgeëist door al-Shabaab, in andere gevallen gaat het om onbekende schutters. Onder de slachtoffers van deze aanslagen bevinden zich parlementsleden en regionale bestuurders, politieke vertegenwoordigers en overheidsfunctionarissen, politieagenten, soldaten of medewerkers van de inlichtingendiensten, reporters, humanitair personeel, clanoudsten en soms ook gewone burgers. Verschillende bronnen beschrijven het door al-Shabaab gepleegde geweld als doelgericht. Dit neemt niet weg dat ook gewone burgers die toevallig in de buurt zijn getroffen kunnen worden. In aanloop naar de geplande verkiezingen is het aantal doelgerichte moordaanslagen op soldaten en overheidsfunctionarissen toegenomen. Naast de complexe aanslagen en doelgerichte moordaanslagen vinden er nog een aantal andere incidenten plaats, waaronder incidenten tussen verschillende veiligheidsdiensten en een toenemend aantal morteraanvallen, onder meer op het presidentieel paleis en het door AMISOM beschermde gebied van de internationale luchthaven van Mogadishu.

Uit dezelfde informatie blijkt voorts dat verschillende bronnen aangeven dat er maar een beperkte opvolging en verslaggeving is van gewelddadige incidenten en van het aantal slachtoffers in Somalië, waardoor een exhaustief overzicht niet mogelijk is. Betrouwbare statistieken over burgerslachtoffers zijn niet beschikbaar. Het EHRM stelde in een arrest van september 2013 (EHRM, K.A.B. v. Sweden, no. 17299/12, van 5 september 2013) dan weer dat al-Shabaab Mogadishu niet langer in handen had, dat er geen frontlijngevechten of bombardementen meer plaatsvonden in de hoofdstad en dat het aantal burgerdoden was gedaald. Zowel in het arrest van september 2013 als in een arrest van september 2015 (EHRM, R.H. v. Sweden, no. 4601/14, van 10 september 2015) kwam het EHRM tot het besluit dat er geen sprake is van een reëel risico op een met artikel 3 van het EVRM strijdige behandeling voor al wie in Mogadishu aanwezig is. Ook de Immigration and Asylum Chamber van het Upper Tribunal van het Verenigd Koninkrijk oordeelde in september 2014 (MOJ & Ors (Return to Mogadishu) Somalia CG [2014] UKUT 00442 (IAC), United Kingdom: Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) van 10 september 2014) dat in het algemeen een persoon die een "gewone burger" is bij terugkeer naar Mogadishu na een periode van afwezigheid geen reëel risico op vervolging of op schade zoals bedoeld onder artikel 3 EVRM of artikel 15 c van de Kwalificatieverrichting loopt. Het Upper Tribunal stelt verder dat het aantal burgerslachtoffers in Mogadishu sinds 2011 gedaald is, voornamelijk omdat er einde kwam aan de openlijke oorlogsvoering binnen de stad en al-Shabaab haar toevlucht neemt tot operaties tegen zorgvuldig geselecteerde doelwitten. Het gerechtshof meent voorts dat men redelijkerwijs van een gewone burger kan verwachten dat hij het persoonlijke risico slachtoffer te worden van een aanslag van al-Shabaab kan verminderen door zones en instellingen te vermijden die als doelwitten van de islamistische beweging kunnen aangeduid worden.

Daarnaast dient opgemerkt te worden dat, ondanks de hierboven beschreven veiligheidsrisico's, meerdere bronnen positieve ontwikkelingen signaleren in de hoofdstad zoals de heropleving van het economische leven. De impact van het geweld is verder niet van dien aard dat het inwoners dwingt om massaal Mogadishu te verlaten. In tegendeel, Somaliërs keren vanuit Kenia en de diaspora vrijwillig terug naar Somalië, waaronder naar Mogadishu. In die mate zelfs dat de terugkeer van een groot aantal Somaliërs in Mogadishu voor een financiële injectie zorgt en een verhoging van werkgelegenheid en van basisvoorzieningen in het onderwijs en de gezondheidszorg, maar ook voor een stijging van de grondprijzen en van de uitzettingen van IDP's. Daarnaast blijkt dat er in Mogadishu sprake is van vele handelszaken, gaande van platenwinkels tot apothekers, banken, benzinstations, ..., van een bloeiende bouwsector, een vrijetijdsleven met tieners die voetballen op Lidobeach, met restaurants en internetcafés, met jongeren die koffie drinken of flaneren. Basisvoorzieningen zoals huisvuilophaal, brandweer, elektriciteit zijn beschikbaar.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Mogadishu nog steeds problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Mogadishu actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker betwist de beoordeling in de bestreden beslissing aangaande de vluchtelingenstatus en subsidiaire beschermingsstatus.

Betreffende de vluchtelingenstatus, bevestigt verzoeker zijn verklaringen tijdens het CGVS-interview. Hij meent dat zijn asielaanvraag 'oppervlakkig' werd onderzocht. Hij wijst erop dat twijfel over een onderdeel van de asielmotieven de asielinstanties niet van de plicht ontslaat om rekening te houden met vaststaande elementen.

Betreffende de motivering in de bestreden beslissing, voert verzoeker vooreerst aan dat hij tijdens het CGVS-interview in de war was over de datum waarop hij begon te werken voor A.Q., doch bevestigt thans dat dit begin 2015 was. Hij wijst erop dat hij een student was en louter enkele klusjes opknapte voor A.Q., zodat het aannemelijk is dat hij weinig gedetailleerde informatie kan geven over de precieze werkzaamheden van A.Q. Verzoeker bevestigt tevens dat hij stopte met studeren omwille van een bomaanslag en hij zich niet meer veilig voelde. Hij wenst niet terug te keren naar Mogadishu omwille van de algemene onveiligheid en uit vrees voor vervolging door Al Shabaab. Hij merkt op dat zijn herkomst en verblijf uit Mogadishu niet in twijfel worden getrokken.

Verzoeker betwist bovendien de motivering in de bestreden beslissing omtrent de veiligheidssituatie in Mogadishu, die zelf erkent dat de veiligheidssituatie er volatiel is. Hij meent dat de redenering die gevolgd wordt *“niet toelaat te besluiten op welke criteria de Commissaris generaal zich nu precies steunt om de grens te bepalen die het willekeurig geweld dient te overschrijden opdat dit aanleiding zou kennen geven op internationale bescherming.”*

2.1.2. In een aanvullende nota van 2 maart 2018 voegt de commissaris-generaal de COI Focus *“Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu”* van Cedoca van 26 januari 2018.

2.1.3. In een aanvullende nota wijst verzoeker erop dat bij de aanslag in Mogadishu op 14 oktober 2017 verschillende vrienden en familieleden omkwamen en voegt de volgende stukken toe:

- een opsporingsbericht voor M.T.M. (stuk 1);
- een opsporingsbericht voor S.N.A. (stuk 2);
- een opsporingsbericht voor S.N.L. (stuk 3).

Ter zitting legt verzoeker de originele versie neer.

2.2. De Raad onderzoekt verzoekers asielaanvraag bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet). Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Uit de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet en artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU volgt dat het in de eerste plaats aan de asielzoeker toekomt om de nodige relevante elementen te verschaffen om over te kunnen gaan tot een onderzoek van zijn aanvraag. De commissaris-generaal heeft tot taak de relevante elementen van de asielaanvraag te onderzoeken en te beoordelen in samenwerking met de verzoeker. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis. Er moet onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.3. Uit een lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoeker het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, maar de Raad stelt dat er geen valabele argumenten zijn die de desbetreffende vaststellingen weerleggen of er een aannemelijke verklaring voor geven. Hij onderneemt hiertoe geen ernstige poging, doch beperkt zich tot een bevestiging van zijn eerder afgelegde verklaringen, het louter poneren van een vrees voor vervolging, het formuleren van een algemene kritiek en het op algemene wijze minimaliseren van de bevindingen van de commissaris-generaal, waarmee hij echter deze bevindingen niet weerlegt, noch ontkracht. Verzoekers verweer dat hij verward was over de datum waarop hij begon te werken voor A.Q. vormt geenszins een verschoning voor de vastgestelde tegenstrijdigheid hieromtrent. Van een asielzoeker mag worden verwacht dat hij in staat is voldoende duidelijke, nauwkeurige en coherente verklaringen af te leggen en dat hij de feiten die de aanleiding vormen van zijn vlucht uit zijn land van herkomst, gelet op het belang ervan voor de beoordeling van zijn asielrelaas, op een zorgvuldige nauwkeurige en geloofwaardige wijze weergeeft in iedere fase van het onderzoek.

Aldus vormt het loutere feit dat verzoeker student was en louter enkele klusjes uitvoerde voor A.Q. geen verschoning voor verzoekers onwetendheid en zijn vage verklaringen met betrekking tot diens werkzaamheden. In de bestreden beslissing werd terecht opgemerkt dat verzoeker verklaarde dat A.Q. een vriend was met wie hij samen was opgegroeid (CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 9), zodat het niet aannemelijk is dat verzoeker hier niet meer informatie over zou hebben. Er dient tevens op te worden gewezen dat verzoeker naar aanleiding van de beweerde vervolging door Al Shabaab omwille van zijn werkzaamheden voor A.Q. in België internationale bescherming vraagt. Er kan dan ook redelijkerwijze van hem worden verwacht dat hij zich terdege tracht te informeren over de essentiële elementen van zijn asielrelaas waarvan hij geen kennis heeft, zoals de werkzaamheden van A.Q. Verzoekers onwetendheid en zijn nalatigheid om zich te informeren doen dan ook afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn vrees voor vervolging. Verzoeker herhaalt bovendien zijn verklaring dat hij stopte met studeren omdat hij zich onveilig voelde nadat er een bomaanslag was gepleegd, doch hij doet hiermee geen afbreuk aan de vaststelling in de bestreden beslissing dat het niet aannemelijk is dat verzoeker zou stoppen met studeren uit vrees voor vervolging door Al Shabaab, maar wel zijn werkzaamheden zou verderzetten waarvoor hij door Al Shabaab wordt geviseerd. De Raad stelt vast dat de motieven waarop de commissaris-generaal zich baseert om te besluiten tot bovenstaande vaststellingen duidelijk blijken uit de stukken in het administratief dossier en dat deze motieven deugdelijk zijn. Bij gebrek aan een dienstig verweer, worden zij integraal overgenomen door de Raad:

“Er kan immers geen geloof worden gehecht aan uw beweerde werk als boodschapper voor uw vriend A.Q. en de daaruit voortvloeiende problemen met Al Shabaab. Zo kan u niets vertellen over de handelaars bij wie u bestellingen moest ophalen.

Zo beweert u dat u vijftien tot twintig keer per maand bestelling moest ophalen bij drie handelaars: A., die een grote elektronicawinkel had in Bagare, M., die een elektronicawinkel had in Hamarwene, en een vishandelaar, ook in Hamawene (CGVS, p. 9-10). Echter, wanneer u wordt gevraagd om meer te vertellen over A., moet u bizar genoeg zeggen dat u niets over hem weet. Ook over M. kan u niets vertellen (CGVS, p. 11). U weet bovendien niet eens hoe de vishandelaar, waar u ongeveer vijf keer per maand bestellingen ging afhalen, heette en u kan er verder niets over zeggen (CGVS, p. 9-10). Het is evenwel zeer bevreemdend dat u niets weet over de handelaars waar u per maand vijftien tot twintig keer langsging, mede gelet op het feit dat A.Q. u reeds aan de handelaars had voorgesteld (CGVS, p. 9).

Voorts moet worden opgemerkt dat u zeer bizarre uitspraken doet over de visbestellingen die u moest ophalen voor A.Q. in een viswinkel in de wijk Hamarwene. Zo heeft u er geen idee wat voor vis u leverde (CGVS, p. 10). Later in het gehoor beweert u bovendien dat u niet wist of het verse vis was of niet (CGVS, p. 11). Dit is zeer bizar, gelet op het feit dat er logischerwijs van kan worden uitgegaan dat er voorzorgsmaatregelen getroffen moesten worden als u verse vis transporteerde. Echter, wanneer u hiermee wordt geconfronteerd, komt u niet verder dan te zeggen dat u enkel leverde, dat de vis in een plastieken zakje zat en dat u ze niet moest koel houden (CGVS, p. 11-12). Deze verklaring kan echter allerminst overtuigen.

Bovendien vertoont uw kennis over het werk van A.Q. zeer opmerkelijke leemtes. Zo heeft u er geen idee van wanneer hij begon met zijn werk op de luchthaven. U weet ook niet hoe lang hij het werk al deed. U weet evenmin hoe hij aan de job is geraakt (CGVS, p. 14). U kan ook niet zeggen voor wie A.Q. werkte (CGVS, p. 13). Het is evenwel bizar dat u zo weinig kan vertellen over het werk van A.Q., mede gelet op het feit dat u zelf al had verklaard dat u samen met hem was opgegroeid en hij u speciaal dit werk had toevertrouwd (CGVS, p. 9). Hiermee geconfronteerd, komt u niet verder dan te zeggen dat u het niet weet (CGVS, p. 14).

Daarnaast doet u inconsistente uitspraken over de duur van uw tewerkstelling. Zo beweert u tijdens uw gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken dat u in het begin van 2015 begon te werken voor A.Q. (Vragenlijst DVZ, vraag 5). Op het CGVS beweert u aanvankelijk dat u in februari 2014, ongeveer drie jaar voor uw gehoor op het CGVS, op de luchthaven begon te werken (CGVS, p. 7). Echter, later komt u hier plots op terug en beweert u dat u in februari 2015 voor A.Q. begon te werken (CGVS, p. 11).

Daarnaast zijn de door u aangehaalde problemen met Al Shabaab evenmin geloofwaardig. Zo beweert u dat u de bedreigingen van Al Shabaab niet serieus nam en daarom uw werk bleef voortzetten (CGVS, p. 16). Het is evenwel niet aannemelijk dat u de bedreigingen van Al Shabaab niet serieus zou nemen. Hiermee geconfronteerd, komt u niet verder dan te zeggen dat u ze niet serieus nam omdat u zelf de luchthaven niet binnenging. Deze verklaring weet echter allerminst te overtuigen.

Wanneer u hiermee opnieuw wordt geconfronteerd, beweert u bizar genoeg dat Al Shabaab jullie niet had gebeld om jullie op te dragen jullie werk op te geven (CGVS, p. 17-18). Echter, u verklaarde dit wel degelijk (CGVS, p. 16). Hiermee geconfronteerd, past u opnieuw uw verklaringen aan en beweert u dat Al Shabaab jullie niet had verteld dat jullie zouden worden gedood, als jullie niet met jullie werk stopten (CGVS, p. 18). Echter, het houdt geen steek dat Al Shabaab jullie zouden bedreigen omwille van jullie job zonder daarmee te impliceren dat jullie zouden worden gedood als jullie weigerden. U beweerde bovendien zelf al dat Al Shabaab werknemers op de luchthaven had gedood (CGVS, p. 17). Hiermee geconfronteerd, houdt u vol dat jullie de bedreigingen van Al Shabaab niet zo hadden geïnterpreteerd (CGVS, p. 18). Dit kan echter allerm minst overtuigen.

Ten slotte houdt het geen steek dat u besliste om te stoppen met uw studies aan de universiteit omdat u zich geïsoleerd voelde vanwege uw werk, maar wel besloot om verder te blijven werken voor A.Q., het werk waarvoor u reeds persoonlijk werd bedreigd (CGVS, p. 16 en 18). Hiermee geconfronteerd, komt u niet verder te zeggen dat u stopte met uw studies aan de universiteit omdat u "kwetsbaar" was, maar dat u naar uw werk ging in de auto. U moet echter onmiddellijk toegeven dat ze u daar ook konden doden (CGVS, p. 19).

De door u voorgelegde documenten zijn niet in staat de bovenstaande vaststellingen te wijzigen. Zo bevestigt het bewijs van uw religieus huwelijk enkel dat u getrouwd bent, hetgeen in deze beslissing niet meteen ter discussie staat. Het attest van het werk van uw vader bevestigt enkel zijn job. Ook uw geboortecertificaat bevestigt enkel dat u werd geboren in Mogadishu, wat in deze beslissing ook niet meteen ter discussie staat. De gedeeltelijke kopie van het paspoort van uw moeder bevestigt enkel haar identiteit, alsook de plaats van afgifte in Mogadishu. De zes foto's tonen enkel u alleen of met vrienden of familie op verschillende plaatsen in Mogadishu. Het verzendingsbewijs bevestigt enkel dat u post ontving vanuit Mogadishu.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen heeft u uw voorgehouden werk als boodschapper voor A.Q. en de daaruit voortvloeiende problemen met Al Shabaab geenszins aannemelijk weten te maken. Bijgevolg maakt u de door u aangehaalde vluchtmotieven niet aannemelijk, zodat u ter zake noch de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus zoals gedefinieerd in art. 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend."

Op grond van deze vaststellingen, besluit de Raad dat verzoekers verklaringen over de vervolgingsfeiten geheel ongeloofwaardig zijn.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, tweede lid, van de Vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft, staat inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet ter betwisting dat er in Somalië een gewapend conflict is. De Raad stelt vast dat dit gewapend conflict zich niet over het hele land uitspreidt, maar zich afspeelt in bepaalde gebieden. Bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger dient de focus aldus te worden gericht op de regio waar de verzoeker leeft (of de regio van bestemming) en op de beoordeling of deze persoon in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c).

De Raad merkt op dat de analyse van de veiligheidssituatie in Mogadishu als een geheel moet worden gelezen en dat deze feiten samen gelezen moeten worden met diverse andere, objectieve elementen op basis waarvan geoordeeld wordt dat er actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van het leven of de persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Uit de landeninformatie in het onderhavige dossier, opgenomen in het administratief dossier en bijgebracht door de partijen in het verzoekschrift en de aanvullende nota's, blijkt dat de situatie in de regio van herkomst van verzoeker, Mogadishu, niet van zulke aard is dat die hieraan beantwoordt.

Verzoekers betoog is niet van die aard dat het afbreuk kan doen aan de vaststelling in de bestreden beslissing.

Uit de toegevoegde informatie blijkt in dit kader dat het geweld dat in Mogadishu plaatsvindt sinds mei 2012 ten gevolge van de terugtrekking van Al Shabaab uit de hoofdstad veranderd is en in hoofdzaak de vorm aanneemt van aanslagen enerzijds en tribale en zakelijke conflicten die gepaard gaan met geweld anderzijds.

De Raad merkt op dat de commissaris-generaal de COI Focus *“Somalië. Veiligheidssituatie in Mogadishu.”* van Cedoca van 26 januari 2018 heeft toegevoegd waarin bovenvermelde analyse genoegzaam bevestigd wordt. Hieruit blijkt dat de aanslag die Mogadishu op 14 oktober 2017 trof, zeer ernstig was, doch deze vaststelling laat niet toe te besluiten dat de aanslag een nieuw licht werpt op de hierboven uiteengezette beoordeling van de veiligheidssituatie in Mogadishu. Een analyse op basis van enkel cijfers biedt overigens geen voldoende weergave van de impact van het willekeurige geweld.

De vaststellingen in de bestreden beslissing op dit punt worden dan ook overgenomen.

Hoewel dit de uitzonderlijke situatie betreft waarbij collectieve elementen een belangrijke rol spelen, moet niettemin verzoekers asielaanvraag ook systematisch individueel worden onderzocht en dit in verhouding tot de twee andere in artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet bedoelde situaties.

Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven en de situatie waarbij rekening wordt gehouden met zijn persoonlijke omstandigheden, kan vooreerst dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande.

Verzoeker voert in zijn aanvullende nota aan dat de aanslag van 14 oktober 2017 plaatsvond in de nabijheid van zijn woonplaats in Mogadishu, waarbij verscheidene familieleden en kennissen omkwamen. De Raad stelt vast dat de bomaanslag gebeurde op een druk kruispunt op een van drukste invalswegen van Mogadishu, in Hodan, op de grens met het district Wadajir, waar verzoeker zijn hele leven heeft gewoond. Hoewel de Raad begrip toont voor de moeilijke persoonlijke situatie van verzoeker, kan hieruit niet besloten worden dat hij louter omwille van deze feiten een groter risico loopt om slachtoffer te worden van het geweld dat in Mogadishu plaatsvindt. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt immers dat het kruispunt waarop de vrachtwagen tot ontploffing werd gebracht, niet het oorspronkelijke doelwit van de aanslag op 14 oktober 2017 betrof, doch dat dit vermoedelijk het ministerie van Buitenlandse Zaken, een Turkse legerbasis of de zwaar bewaakte Halane-basis op de luchthaven was. Het incident bevestigt aldus het patroon van doelgericht geweld dat in Mogadishu plaatsvindt, namelijk complexe aanslagen, die enerzijds gericht zijn op hotels en restaurants populair bij overheidsfunctionarissen en op overheidsgebouwen of –instellingen en anderzijds doelgerichte moordaanslagen tegen personen verbonden met de overheid of met internationale instellingen. Verzoeker toont aldus niet aan dat hij bij een terugkeer naar Mogadishu specifiek zal worden getroffen door het geweld dat daar plaatsvindt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden. De door verzoeker neergelegde opsporingsberichten van zijn kennissen en familieleden doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. In zoverre verzoeker omwille van zijn studentenjob op de luchthaven een groter risico loopt om slachtoffer te worden van het doelgericht geweld dat in Mogadishu plaatsvindt, heeft de Raad al vastgesteld dat verzoekers tewerkstelling niet aannemelijk werd gemaakt. Bovendien is de Raad van oordeel dat van een gewone burger redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij het persoonlijke risico om slachtoffer te worden van een aanslag door Al Shabaab kan verminderen door zones en instellingen te vermijden die als doelwitten van Al Shabaab worden aangeduid.

Verzoeker voert geen andere redenen aan waarom hij niet kan terugkeren naar Mogadishu.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Mogadishu een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c), van de Vreemdelingenwet.

2.5. Verzoeker vraagt *in fine* van het verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen.

Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op éénentwintig maart tweeduizend achttien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP